

Til § 11.

Forslaget kan ses som et led i det påbegyndte arbejde for en øget decentralisering af Danmarks Radios virksomhed. De regionale programråd vil kunne virke rådgivende over for de medarbejdere fra Danmarks Radio, der arbejder i distrikterne, men skal i almindelighed følge Danmarks Radios programvirksomhed med ret til at fremkomme med synspunkter herom over for det centrale programudvalg. Gennem programrådernes formænd sikres den nødvendige kontakt til programudvalget. Ved den nærmere gennemførelse af denne nyordning vil der kunne blive tale om at ophæve eller begrænse den med hjemmel i radiorådets forretningsorden hidtil gældende ordning, hvorefter ministeren for kulturelle anliggender kan tilføje ordne programudvalget indtil 10 medlemmer med indsigt i kulturlivets forskellige områder.

Det er efter forslaget overladt til det enkelte amtsråd at bestemme størrelsen af programrådet og at fastsætte reglerne om valg af medlemmer til rådet m. v. Rådet vil kunne bestå både af amtsrådsmedlemmer og af personer, hentet uden for amtsrådets kreds. Man har imidlertid forudsat, at der i programrådet bør være en repræsentation for de folkelige og kulturelle organisationer i amtet, og at programrådet også bør have medlemmer, der – uden at repræsentere nogen organisation eller institution – alene er valgt i kraft af rent personlige kvalifikationer.

Programrådene er på den anden side ikke tænkt som store »repræsentantskaber«, og de vil formentlig bedst kunne løse deres opgaver med et medlemstal på mellem 10 og 20.

Til § 13.

Der henvises til den gældende lovs § 8, stk. 1.

Til § 14.

Til stk. 1.

Bestemmelsen træder i stedet for den gældende lovs § 3, stk. 2.

Til stk. 2.

Bestemmelsen træder i stedet for den gældende lovs § 3, stk. 4. og § 5, stk. 3. Da der ved forslagens § 2, stk. 1, er åbnet mulighed for, at Danmarks Radio kan fordele sine programmer ved hjælp af kabelanlæg, og da Danmarks Radio efter forslagens § 7, stk. 2, kan fremstille programmer, der ikke udsendes over sendernet, er fondens betegnelse ændret til »radiofonden«.

Til stk. 3.

Bestemmelsen træder i stedet for den gældende lovs § 5, stk. 4. På baggrund af radiokommissionens indstilling (betænkningen s. 46) indeholder bestemmelsen hjemmel for fuldstændig eller delvis statslig finansiering af de socialt begrundede lempelser af licensafgifterne, jfr. de i de gældende bekendtgørelser om radio- og fjernsynsafgift fastsatte regler om licenslempelser for visse grupper af folke-, invalide- og enkepensionister.

Til § 15.

På baggrund af radiokommissionens indstilling (betænkningens s. 46) er der tilvejebragt hjemmel for fuldstændig eller delvis statslig finansiering af udgifterne ved Danmarks Radios undervisnings- og korbølgevirksomhed. Også Danmarks Radios produktion af programmer til distribution på anden måde end gennem udsendelser bør kunne finansieres af statskassen, specielt undervisningsprogrammer og programmer for søfarende og andre danske i udlandet, jfr. bemærkningerne til § 7, stk. 2. I denne forbindelse tilvejebringes tillige hjemmel for, at den øverste ledelse af programvirksomheden på de pågældende områder og de endelige programmæssige afgørelser eventuelt kan placeres uden for Danmarks Radio (radio-rådet). Bestemmelsen herom, som særlig tager sigte på undervisningsvirksomheden, kan indgå i de vilkår, der ifølge § 15 kan aftales med den minister, hvis forretningsområde berøres af den pågældende del af virksomheden.

*Til kapitel 3. Radionævnet.**Til § 16.*

Klager over Danmarks Radios programvirksomhed behandles under den nuværende ordning af driftsledelsen og evt. af programudvalg og radio-råd. Hvis klageren ikke vil affinde sig med radio-rådets afgørelse, kan han, efter at sagen yderligere har været forelagt for ministeren for kulturelle anliggender, indbringe spørgsmålet for folketingets ombudsmand. Da ministeren ifølge fast praksis ikke griber ind i programspørgsmål vedrørende Danmarks Radio, har der hersket tvivl med hensyn til hans muligheder for at afgive udtalelser i sådanne sager.

I lovforslagets § 9, stk. 2, er det fastslået som et almindeligt princip, at radiorådets beslutninger i sager vedrørende klager over programvirksomheden ikke kan indankes for ministeren.

Meget synes imidlertid at tale for, at der på anden måde åbnes mulighed for en administrativ